

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4241/15

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט י' אלרון

העותרים:

1. נורי
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

נגד

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל באיו"ש
2. שר הביטחון
3. מדינת ישראל

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה:

ט"ו בשבט התש"פ (10.2.2020)

בשם העותרים:

עו"ד אנדרה רוזנטל

בשם המשיבים:

עו"ד אבי מיליקובסקי

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

עניינה של העתירה בבקשת העותר 1 כי תושב גופת אחיו, המחבל נורי, אשר מוחזקת בידי המדינה, מאז שנת 2003. המחבל ביצע פיגוע התאבדות בתחנה המרכזית הישנה בתל-אביב, פיגוע שבו נהרגו 23 ישראלים ולמעלה מ-100 נפצעו (לדברי העותרים בסעיף 7 לעתירה, אחיו של העותר 1 "מצא את מותו במהלך פיגוע בו היה מעורב בתל אביב").

כאמור בהודעות המשיבים מיום 8.8.2018 ומיום 23.9.2019, הודיע המפקד הצבאי כשעתו כי כחן את הסוגיה ונמצא כי יש להותיר את גופת המחבל בידי ישראל,

נוכח התקיימות מה שנקבע בהחלטת הקבינט המדיני-ביטחוני ב/171 מיום 1.1.2017 בנושא "מדיניות אחידה לטיפול בגופות מחבלים", לגבי התנאים לעיכוב השבת גופות מחבלים, וזאת בהיות הגופה הנדונה "בעלת הקשר מיוחד".

כידוע, בדנג"ץ 10190/17 מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון נ' עליאן, "הוחלט ברוב דעות... כי תקנה 133(3) לתקנות ההגנה מסמיכה את המפקד הצבאי להורות על קבורה ארעית של גופות מחבלים או חללי אויב משיקולים של ביטחון המדינה ושלוש אזרחיה, תוך שמירה על כבוד המת ומשפחתו, לצרכי משא ומתן להשבת חיילי וחללי צה"ל, ואזרחי ישראל המוחזקים בידי ארגוני הטרור".

המפקד הצבאי, כך נמסר מן המשיבים, ממשיך לפעול במקרים הפרטניים על-פי הנחיות הדרג המדיני, ובהתאם לפסיקה הנ"ל. בדיקה שנעשתה העלתה כי עניינו של המחבל מושא העתירה ממלא אחר הקריטריונים הכלולים בהחלטת הקבינט. כאז כן עתה, עמדת המדינה היא כי החזקת גופות של מחבלים בשיוך המאס או בעלי הקשר מיוחד, תוכל לסייע לקידום משא ומתן לצרכי השבת גופות חללי צה"ל ואזרחים ישראלים המוחזקים על-ידי החמאס ברצועת עזה, וכמו כן עיכוב בהחזקת הגופות יוכל לסייע בהתוויית פרטי ההסדר שייקבע, ובכך טמונים שיקולי ביטחון משמעותיים.

כזכור, עתירה זו הוגשה לפני שהתקבלה החלטה סופית לעכב את השבת גופתו של המחבל מושא עניין זה, וממילא גם לפני מתן פסק הדין בדיון הנוסף הנ"ל.

על פני הדברים, ועל יסוד האמור בתשובת המדינה, מוצדקת עמדתה, כי דינה של העתירה להידחות. יחד עם זאת, וכהצעתה של המדינה, מצאנו לנכון לאפשר לעותרים, ככל שיחפצו לעשות כן, לעתור נגד ההחלטה הסופית שהתקבלה לגבי גופת המחבל מושא העתירה, ובשים לב לפסק הדין בדיון נוסף. בהתאם לכך הודענו בשעתו (החלטה מיום 24.9.2019) על כוונתנו לדחות את העתירה, תוך מתן אפשרות להגשת עתירה נגד ההחלטה הסופית בעניין הגופה. בהחלטתנו איפשרנו לעותרים להודיע על נימוקי התנגדות לכוונתנו הנ"ל.

ב"כ העותרים דאו לא הגיש כל תגובה. בינתיים התחלף מייצגם, וזה הגיש בשמם את התגובה, בהתאם להחלטתנו מיום 10.2.2020. עיקרה בכך שהפעלת קריטריון בהחלטת הממשלה משנת 2017 על מעשה שבוצע בשנת 2003, היא הפעלה רטרואקטיבית, בניגוד לכל נורמה משפטית הקיימת במדינה, ואין לקבלה. שנים

ארוכות לא ידעו כלל המשיבים היכן מקום קבורתה של הגופה, ולבטח אין מדובר בהחזקה "זמנית".

החלטנו אפוא למחוק את העתירה, והיא נמתקת בזאת, תוך שמירת זכותם של העותרים להגיש עתירה ביחס להחלטה הסופית לגבי גופת המחבל.

ניתן היום, י' בסיון התש"פ (2.6.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט